

# Starosta nás privítal na cintoríne

Nebolo divu, že keď sme v predušičkovom čase navštívili obec Opatovskú Novú Ves, starostu Ladislava Jámbora sme našli na cintoríne. Veď miesto posledného odpočinku našich najbližších je potrebné vykosiť, upraviť, poriadne pripraviť. Cintorín sa na začiatku novembra zaplní nielen obyvateľmi obce, ale aj návštevníkmi z blízkeho i širokého okolia. Ibaže nielen príprava na sviatok Všetkých svätých priviedla starostu na cintorín:

Ladislav Jámbor: "Máme problém zabezpečiť nové hrobové miesta, a preto sme sa rozhodli vyčistiť starý cintorín. Obec má mať podľa zákona pripravené hrobové miesta na 8-10 rokov dopredu. Po vyčistení tu teraz máme voľné miesta minimálne na 20-30 rokov. Okrem toho urobíme okolo cintorína aj nové oplotenie a pri-

techniku a robíme to v spolupráci s nezamestnanými z obce. Na budúci rok by sme chceli zrekonštruovať aj Dom smútku, na ktorý by sme radi použili financie z programu Leader."

Pri návšteve cintorína v Opatovskej Novej Vsi si všimnete, že hroby sú orientované na východ, ale náhrobné kamene sú osadené opačne, ako je to všeobecne zvykom. Podľa L. Jámbora je to pozostatok ešte zo stredoveku, kedy sa to vraj robilo kvôli tomu, aby sa zabránilo šíreniu moru a cholery. Cintorín má však aj ďalšie zvláštnosti.

Najstaršie zachované náhrobné kamene majú okolo 150 rokov. Okrem kresťanských hrobov tu majú svoje miesto i židovské hroby.

L. Jámbor: "V našej obci bola kedysi silná židovská komunita a zachovali sa tu aj časti židovského cintorína. Teraz však už pochováme na spoločnom cintoríne, aj keď židovské hroby sú v inej časti. Chceli by sme sa s predstaviteľom Židovskej cirkevnej obce v našom okrese MVDr. Gabrielom Karlínom, ktorého rodičia sú tiež pochovaní na tomto cintoríne, dohodnúť na spolufinancovaní pri úprave židovských hrobov a tejto časti cintorína."

Židovské hroby sa určite nájdu aj v iných obciach nášho okresu, ale hrob pravoverného moslimu asi nie. A aj taký hrob majú v Opatovskej Novej Vsi. Trochu bokom od ostatných hrobov je vyhradené miesto, kde pred niekoľkými rokmi pochovali mladú moslim-

ku, ktorá zomrela pri pôrode. Ako nám povedal starosta, bola jednou z obyvateľiek záchytného tábora a zomrela niekoľko hodín po pôrode v nemocnici. S veriacimi z obce sa dohodli, že jej urobia miesto na ich cintoríne. Jej hrob pravidelne v let-

ných mesiacoch navštevujú príbuzní či známi, ktorí jej vraj podľa moslimského zvyku, na hrobe nechávajú i trochu vody a priniesli so sebou i pekný kameň, ktorý osadili ako náhrobok. Ak teda na cintoríne v Opatovskej Novej Vsi nájdete drevenými kolíkmi vyhradený kúsok zeme s bielym náhrobným kameňom, vedzte, že je to hrob mladej moslimky, ktorá tu, ďaleko od domova, poručila dušu Allahovi.



Na chvíľu sme postáli a vzdali pietu pri hrobe baníka Józsefa Zaťka, ktorý zahynul v podzemí. Táto spomienka však pripomenula, že za ostatné obdobie nebol sám, ktorého život si vyžiadala ťažká banícka práca, lebo stále máme v živej pamäti handlovské banské nešťastie, ktoré otriaslo celým Slovenskom

Nielen o hrob mladej moslimky, ale o všetky hroby sa v Opatovskej Novej Vsi starajú tak, aby mohli prísť príbuzní a položiť kyticu spomienok a zapáliť sviečku na mieste posledného odpočinku svojich blízkych.

## Pani Mária zomrela cestou na cintorín

Často sú však naše kroky ťažké pri spomienke na našich najdrahších, pri vedomí, že ich už nikdy neuvidíme. Ťažko sa nám kráča v pohnutom citovom rozpoložení najmä v taký deň, akým je sviatok Všetkých svätých. Deň, keď s väčšou intenzitou spomíname na svojich zosnulých. Ťažko sa na cintorín s kyticou kvetov kráčalo 31.10.2012 aj 76-ročnej pani Márii z Opatovskej Novej Vsi. Aj keď mala určité zdravotné problémy, chcela si tiež uctiť svojich najbližších a položiť im na hrob kyticu kvetov a zapáliť sviečku spomienok. Žiaľ, ťažoba jej nedovolila dôjsť až na cintorín a svoju životnú púť ukončila niekoľko desiatok metrov pred bránami cintorína, kde na prístupovej ceste odpadla. Napriek to-

mu, že obyvatelia okolitých domov sa jej snažili pomôcť a okamžite povolali záchranú lekársku službu, ktorá prišla v priebehu niekoľkých minút, ženu sa už zachrániť nepodarilo.

"Najskôr odchádzajú tí najlepší", povedal starosta L. Jámbor, keď sa dozvedel o nečakanom skone pani Márie. Bola to vraj veľmi milá pani, ktorá sa vždy prvá prihovorila, pozdravila a rada druhým pomohla. Žiaľ, svoju poslednú cestu na cintorín už nedokončila a deň po sviatku Všetkých svätých jej neobohé telo uložili k blízkym, ktorým chcela ale už nestihla položiť na hrob kyticu kvetov...

-PETER GAŠPAROVIČ  
foto: EDITA DEBNÁROVÁ-

"Toto je pôvodný kríž, ktorý postavili v roku 1906," hovorí starosta L. Jámbor, ktorého sme našli na starom cintoríne, kde dozeral na jeho úpravu

pravíme zároveň terén tak, aby sa dal cintorín pravidelne kosiť, aby sme tu udržali pekný trávnik. Spevnili sme aj svah nad cintorínom, aby sme zabránili jeho zosuvu a na budúci rok tam chceme vysadiť stromy i kvety. Podobne ako v iných obciach máme trochu problémy so starými náhrobnými kameňmi. Nebudeme ich však likvidovať, ale ich

Príbuzní mladej moslimky položili na jej hrob kameň pripomínajúci jej rodnú krajinu

použijeme na výstavbu krížovej cesty. Keď ich budeme mať 14, postavíme z nich jednotlivé zastavenia priamo tu na cintoríne.

Na všetky tieto práce sme získali financie z rôznych programov, máme na to i kapacitu a



## POĎAKOVANIE

Dňa 1. novembra 2012 na Pamiatku zosnulých som bola na cintoríne v obci Senné. Pri vstupe do cintorína som vbehla autom do jarku. Auto sa držalo len na zadnom nárazníku, zadné koleso bolo vo vzduchu. Pršalo, bola zima, no do 10 minút prišli na pomoc starosta obce Senné Ján Ragač, rodinný priateľ Pavel Ragač a dvaja policajti z obvodného oddelenia PZ Dolná Strehová. Neváhali, auto ručne preložili na rovný úsek. To, čo majú naši policajti na autách napísané "chrániť a pomáhať" sa mi v ten deň potvrdilo. Chcela by som sa touto cestou poďakovať v prvom rade policajtom, ktorých som vôbec nepoznala a to menovite Jaroslavovi Kálmárovi a Patrikovi Rybárovi, za pomoc, za ich ochotu, za rýchle vyriešenie tejto mojej nepríjemnej situácie. Ďalej chcem poďakovať aj starostovi obce Senné Jankovi Ragačovi a samozrejme aj nášmu rodnému priateľovi Palkovi Ragačovi. - KATARÍNA BÍRÓOVÁ, Lučenec-



**Narodili sa** 24. 10. Dorota z Vinice, Kevin z V. Krtíša

**Jubilujúci Veľkokrtíšania**

6. 11. Emília Oláhová, 7. 11. Mgr. Mária Modrovičová, Mária Dančáková, 8. 11. Mária Lemešová, Eva Demušová, Alžbeta Mikušová, 10. 11. Ján Hudec, 11. 11. Ján Máťuš

**Blahoželáme** 5. 11. Imrichom, 6.11. Renatám, 7. 11. Renéom, 8. 11. Bohumirom, 9. 11. Teodorom a Teom, 10. 11. Tiborom, 11. 11. Martinom a Marošom

**Opustili nás** 24. 10. Štefan Fekete, nar. v r. 1929 z Dolinky, 25. 10. Mária Czabocká, nar. v r. 1933 z D. Plachtiniec, Anna Ragačová, nar. v r. 1932 z M. Zlievec, 26. 10. JUDr. Viliam Bernáth, nar. v r. 1940 z V. Krtíša, 28. 10. Alžbeta Sitová, nar. v r. 1926 z V. Krtíša.

**Dvere spomienok si nechal dokorán**

"Utíchlo srdce, utíchol hlas, mal si rád život i všetkých nás. Hoci si odišiel a niet Ťa medzi nami, v našich srdciach zostaneš stále s nami."

Dňa 3. 11. 2012 uplynú dva roky od vtedy ako nás navždy opustil náš drahý **VOJTECH RIMÓCI** z Opatovskej Novej Vsi.

S láskou spomínajú manželka a synovia s rodinami.

Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku.



**S láskou spomíname**

So smútkom v srdci si 5. 11. 2012 pripomíname 1. výročie úmrtia nášho drahého **RUDOLFA KOZELA** z Veľkého Krtíša. Za tichú spomienku ďakuje manželka, dcéra, syn, vnučka, ostatná rodina a blízki.



**Odišla si tichučko, ako odchádza deň**

"Čas plynie a život sa skončil. Zostali nám len slzy, smútok a krásne spomienky. Zavrela si oči, srdce Ti prestalo biť, aj keď si s nami veľmi chcela žiť."

Dňa 5. 11. 2012 uplynú rok od smutnej udalosti, kedy nás navždy opustila naša drahá mamička a babka **VILMA SLOBODNÍKOVÁ** z Veľkého Krtíša.

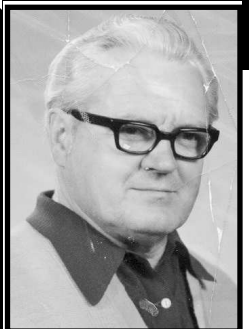
S láskou a úctou navždy spomínajú: syn a dcéry s rodinami.



**Čas plynie a život sa končí**

"Klesli ruky, ktoré pre nás pracovali, dotýklo srdce, ktoré sme milovali, zhasli oči, utíchol hlas, mal rád život a všetkých nás."

Desať rokov uplynú 6. 11. 2012 od úmrtia nášho milovaného ocka a starkého **JÁNA BARANYAIA** z V. Krtíša, ktorý nás opustil po ťažkej chorobe vo veku 79 rokov. S láskou spomínajú dcéry Mária, Jana, Alžbeta a Oľga s rodinami.



**Láska vaša nech vždy rastie**



**MILKA** a **JÁN ŠUHAJOVCI** z Veľkého Krtíša oslávia 4. novembra 65. výročie svadby. "Váš život sa podobá knihe. Múdry človek premýšľa pri jej čítaní, pretože vie, že ju môže čítať iba raz. Vaše okružle jubileum je zastavením pri jej čítaní."

Prajeme Vám, aby ste ju aj v budúcnosti vždy čítali s láskou. Potom všetko, čo ste do nej písali a ešte vpišete, zostane v srdciach Vašich najbližších." Veľa šťastia a spokojnosti do ďalších rokov spoločného života oslávencom prajú:

dcéra Milka s manželom Vladom, syn Stano s manželkou Milkou, syn Janko s manželkou Helenkou, vnúčatá Viktorka s manželom Jankom, Katka, Deniska, Stanko s manželkou Mirkou, Karol s Vierkou, pravnúčatá Nataľka, Laurika, Janko, Andrejko a malá Karolínka posielajú prastarkým veľkú pusu. K blahoželaniu sa pripájajú súrodenci Jolanka a Milan s rodinami.



**Blahoželáme k zlatej svadbe**

"Dvom srdciam vo svete je ľahšie, do smrti verní byť, to je to najdrahšie!" Manželia **HELENA RÉKOVÁ** a **PAVEL RÉK** z Chrastiniec už krásnych 50 rokov kráčajú spolu v šťastnom manželstve.

K tomuto významnému jubileu Vám všetko najlepšie do ďalšieho života, hlavne veľa lásky, zdravia a porozumenia želajú syn Igor s manželkou a vnučky Linduška a Renka.



**Pod'akovanie za dar**

Mestské kultúrne stredisko vo Veľkom Krtíši úprimne ďakuje Mgr. **IRENE HUDECOVEJ** z Veľkého Krtíša za darované divadelné kostýmy a rekvizity.

**NOVEMBROVÁ KUPÓNKA**

**POKROK**

NOVEMBROVÁ KUPÓNKA

č.2

Kupón vystrihnite, nalepte ho na hraciu kartu, a keď máte na nej nalepené všetky kupóny pre príslušný mesiac, prinesite ju ku nám, do redakcie. Tým ste splnili podmienku zaradenia do zberovania o hodnotné vecné ceny.

Hraciu kartu so štyrmi októbrovými kupónmi posielajte do 10.11. 2012

# Aj zahraničie sa zaujíma o žiakov našej obchodnej akadémie

Spojená škola v Modrom Kameni začala v minulom školskom roku spolupracovať s logistickou rakúskou firmou LKW WALTER so sídlom vo Viedni, ktorá prejavila záujem o študentov a absolventov obchodnej akadémie. Študenti 3. ročníka majú po prvý raz v histórii školy možnosť absolvovať svoju súvislú prax priamo vo firme. Študenti štvrtého ročníka sa môžu uchádzať aj o trvalé zamestnanie.



Praktikantka Renáta Réková (vľavo) so zástupcom vrcholového manažmentu firmy LKW WALTER Martinom Gassom a ďalšími slovenskými študentkami



Renátu kolektív pracovníkov firmy LKW WALTER prijal priateľsky a s cieľom, odovzdať jej čo najviac skúseností, ktoré by vedela v budúcnosti využiť v praxi



Firma LKW WALTER so sídlom vo Viedni zamestnáva okolo 2000 pracovníkov

Po úspešnom absolvovaní predbežného telefonického rozhovoru s pracovníkom firmy a následnom prijímacom pohovore priamo v sídle firmy vo Wiener Neudorf, nastúpila v septembri 2012 žiačka 4. B triedy Renáta Réková na odbornú prax v LKW WALTER. Prvý týždeň mala možnosť využiť svoje jazykové znalosti (slovenský, maďarský, nemecký a anglický jazyk) v telefonicko - slovensko - maďarskom oddelení.

Prax vo firme LKW WALTER bola pre žiačku našej školy veľkým prínosom, ako i motiváciou pre ďalších žiakov školy.

**Ing. RENÁTA NEMČOKOVÁ**

## NEOPAKOVATEĽNÁ PRAX VO VIEDNI

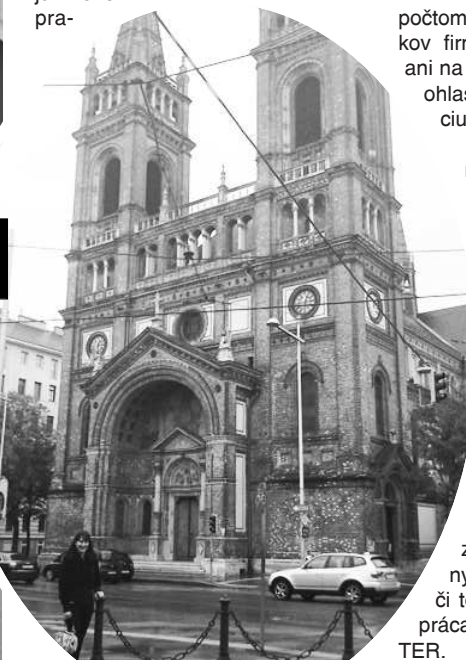
Ako každý rok, tak aj tento, sa študenti našej školy museli rozhodnúť, kam sa vybrať na prax. Cieľom tejto praxe je predovšetkým získať praktické zručnosti v oblasti ekonomiky, na ktorú je naše štúdium zamerané. Ak sa vyskytne príležitosť, s ktorou sa človek nestretáva často, treba sa jej chytiť a nezlaknúť sa prichádzajúcej výzvy. Odmietnuť takú významnú spoločnosť, akou je LKW WALTER, by mohlo znamenať stratiť šancu nazrieť do života firmy s dlhoročnými tradíciami a veľkou perspektívou do budúcnosti. Táto spoločnosť patrí v súčasnosti medzi popredných prepravcov tovaru v Európe. Neustálou inováciou a rozširovaním firmy sa vytvárajú nové pra-

covné miesta, ktoré sa vedenie snaží doplniť žiakmi študujúcimi najmä na obchodných akadémiách po celom Slovensku. A práve týmto spôsobom sa mi naskytila výnimočná príležitosť, hoci len na dva týždne, vyskúšať na vlastnej koži prácu, ktorú deň čo deň vykonávajú stovky pracovníkov firmy.

Začiatkom októbra prišiel deň D a vydala som sa na dlhú cestu do Viedne. Nakoľko firma mi ubytovanie zabezpečila, mojou jedinou úlohou bolo vyzdvihnúť si kľúče priamo v spoločnosti a prejsť až do centra mesta, s cieľom dostať sa na ubytovacie jednotku určenú pre praktikantov. Po dlhej príprave a následnom oddychu sa 1. októbra začal môj prvý pracovný deň. Cesta bola nefahká, no nakoniec som našla miesto, odkiaľ ma do firmy odviezol firemný autobus. Po príchode som počkala na pána Gassa, ktorého zásluhou som túto príležitosť dostala. Po prebratí základných informácií týkajúcich sa praxe, sme sa konečne vybrali na moje oddelenie. V mojom prípade išlo o oddelenie centrálnej Európy, kde sa vyžadovali hlavné znalosti slovenského, českého, maďarského a nemeckého jazyka. Tu som sa zoznámila s mojimi kolegami, ktorí boli veľmi ochotní, snažili sa ma čo najlepšie oboznámiť s mojimi pracovnými povinnosťami, ktoré oni s veľkým elánom každodenne vykonávali. A čo bolo mojou úlohou? V prvom rade som sa naučila, ako správne komunikovať so zákazníkmi, aby boli spokojní s našimi službami. Počas týchto dvoch týždňov som sa kontaktovala s veľkým počtom nových i stálych zákazníkov firmy, no nesmiem zabudnúť ani na prepravcov, ktorí každý deň ohlasovali svoju aktuálnu pozíciu ohľadom prepravy.

Práca v tejto spoločnosti ma veľmi príjemne prekvapila. Všetci zamestnanci firmy tvoria jeden veľký kolektív priateľov, poznajú sa navzájom a vytvárajú príjemné pracovné prostredie. Dôsledkom toho je, že ľudia sem prichádzajú každý deň s úsmevom na tvári. No ako všetko, aj moja pozitívna skúsenosť v tejto firme sa raz musela skončiť. Pevne verím, že znalosti a skúsenosti, ktoré som tu získala ma posunú správnym smerom do budúcnosti, či to bude vysoká škola, alebo práca v spoločnosti LKW WALTER.

- RENÁTA RÉKOVÁ,  
študentka 4.B -





# Sút' až o najsympatickejší mladomanželský pár



Prvým súťažným párom v našej súťaži O najsympatickejší manželský pár v I. kategórii - mladomanželia sú Martina a Zsolt Melišovci. Martina má 27 rokov a je Veľkokrtíšanka. Pracovala v Poštovej banke v Bratislave, ale momentálne je nezamestnaná. Jej manžel Zsolt pochádza z obce Imeľ v okrese Komárno, má 31 rokov, je veľmi pracovitý, úslužný a galantný. Podniká v oblasti stavebníctva, vďaka ktorému sa aj zoznámili, keď v Malom Krtíši sa jeho firma podieľala na výstavbe firmy Technogym. Zsolt hneď po svadbe, ktorú mali 20. októbra 2012 dostal zákazku v Rakúsku a je teda veľký predpoklad, že sa postará aj o stavbu "rodinného hniezdočka". V súčasnosti bývajú všetci spoločne aj s nevestiným bratom Miroslavom u mamy vo Veľkom Krtíši. Svadobné motto manželov Melišovcov bolo: "Milovať znamená pozeráť sa jedným smerom." Martinka má veľmi dobrý vzťah k vedeniu domácnosti, malým deťom a zvieratám. V čase voľna chodia spolu s manželom na ryby a keby chytili povestnú zlatú rybku, ich tri želania by boli nasledovné: 1. Nech sprevádzajú nás životom iba myšlienky plné radosti a lásky, pretože každá myšlienka vytvára našu budúcnosť. 2. nech z nášho srdca vyžaruje len pokoj a láska, pretože láskou nikdy nič nestratíme. 3. nech je náš život a život celej rodiny harmonický, bezpečný a požehnaný, pretože sa nachádzame v nekonečnosti života, kde je všetko dokonalé, úplné a celistvé." Ak vás Martinka a Zsolt oslovili, pošlite im čo najviac kupónov, aby mali šancu vyhrať jednu z krásnych a hodnotných.

Text: RH, Foto : ZOLTÁN KREMNIČAN

## NASLEDOVNÉ RIADKY SÚ VENOVANÉ MANŽELSKÝM PÁROM:

Zalistujte, prosím, vo svojom svadobnom albume, vyberte nejakú peknú fotografiu a prihláste sa do našej súťaže o dva najsympatickejšie mladomanželské páry.

Milí manželia, súťažiť môžete v dvoch kategóriách a to v kat. č. I

- ak ste manželia menej ako tri roky a v kat. č. II. ak ste manželmi viac ako 25 rokov.

Prví traja víťazi v oboch kategóriách sa budú tešiť môžu z pekných cien:

### 2 HLAVNÉ CENY, v hodnote po 100 eur

venoval AQUATERMAL STREHOVÁ a zahŕňa

● Neobmedzený vstup do vitálneho sveta v HOTELI AQUATERMAL STREHOVÁ, v ktorom manželia môžu využiť

- Tri vnútorné bazény ( v tom aj jakuzza) - Saunový svet ( štyri druhy sáun - suchá, infra, bylinková a soľná) - Tepidárium - Bohatá ponuka masáží

● Romantickú večeru vo dvojici

● Noc v Hoteli AQUATERMAL KUPKO STREHOVÁ

● Raňajky

[www.strehova.sk](http://www.strehova.sk)

Miesto pre váš oddych a relax  
**Aquatermal Strehová**

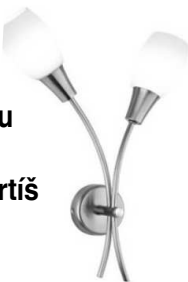


### 2x svietidlá

podľa vlastného výberu  
z predajne KA - PA

svietidlá, Ul. nemocničná, Veľký Krtíš

v sume po **40 eur**



2x kolekciu dámskej  
a pánskej kozmetiky

**oriflame**

od ORIFLAME

natural swedish cosmetics

v sume po **50 eur**

venuje Marcela Krnáčová - Oľšiaková,  
Nám. Škultétyho, Veľký Krtíš

Milé manželské páry, veríme, že najväčšou výhrou v živote bolo získanie vášho životného partnera - my vám k tomu však darujeme bonus navyše, preto neváhajte a prihláste sa! Vaša redakcia POKROK

# Vyšla ďalšia Jančovicova knižka o dolnozemských Slovákoch

Zásluhou širokej publikačnej činnosti o zahraničných Slovákoch, najmä dolnozemských, je meno publicistu a spisovateľa literatúry faktu Jána Jančovica medzi čitateľmi zaujímavých sa o túto problematiku dobre známe nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí. Po nespočetnom množstve článkov v novinách, časopisoch a vedeckých zborníkoch, je teraz autorom už piatej knižky, ktorej obsah sa týka dolnozemských Slovákov. Ním publikované údaje o nich sú mnohokrát objavné a odborníkmi citované. Aj v tomto najnovšom diele, ktoré vyšlo uprostred leta a má názov *Pretvorili dolnozemskú rovinu*, autor pri viacerých uverejnených osobnostiach, napríklad pri jazykovedcovi Štefanovi Jančovičovi, spisovateľovi Pavlovi Michalkovi, bádáním v miestach ich pôsobenia a narodenia obohatil a rozšíril ich profil spresnenými a širšími údajmi o ich biografii. Celkovo Ján Jančovic osobnými návštevami a skúsenosťami, z prostredia o ktorom píše a dôverne pozná, dáva dielu výnimočný charakter. Tak je to aj v tejto knižke, ktorej obsah má dve časti.



*Ján Jančovic pri písaní venovania čitateľom, ktorí sa zúčastnili na krste jeho novej knihy*

uje obce, mestá i hospodárstvo. Viacerí z nich zastávajú vo svojich krajinách významné celoštátne funkcie a mnohí ďalší stoja na čele slovenských organizácií a spolkov, čím svojim rodákom naďalej pomáhajú udržiavať hmotnú a duchovnú kultúru a národnú identitu. Množstvo z nich vyniká nielen vo vede, ale aj v umení, literatúre, pedagogickej činnosti, folklóre, poľnohospodárstve a tradičných remeslách.

Obsah diela je veľmi poučný a inšpirujúci a čitateľom poskytuje množstvo zaujímavých, a v nich aj autorom novoobjavených údajov a informácií. Knižka vychádzajúca v týchto dňoch šla vo Vydavateľstve Matice slovenskej v Martine je vhodne ilustrovaná fotografiami a prístupnou formou je určená nielen

V prvej Za chlebom a slobodou..., uvádza biografické profily takmer sto osobností pôsobiach na Dolnej zemi a zachytáva popri ich podiele na pretvorení Veľkej uhorskej nížiny, aj ich životné príbehy. Predstavuje v nej obraz života slovenských intelektuálov, vynálezcov, odborníkov, kultúrnych činníkov, formovateľov slovenskej národnej kultúry, ktorí boli priekopníkmi skultúrnenia dolnozemskej roviny. Všetci uvedení svojim novátorským dielom v oblasti kultúry, vzdelávania, prírodných a pôdohospodárskych vied pomáhali dolnozemským Slovákom nielen prežiť, ale hlavne pozdvihnúť ich duchovnú a hmotnú úroveň a tak zachovávať u nich národné povedomie a dodnes zachránené kultúrne dedičstvo. Autor knihy takto pre čitateľa prístupnou formou vykresľuje jednotlivé osobnosti a ich prínos v rôznych odboroch ľudskej činnosti pre slovenskú diasporu na Dolnej zemi.

Kým v prvej časti využil dostupnú literatúru, dobové periodiká a tiež archívne pramene, v druhej časti využil svoje výskumné cesty a na mieste osobné poznanie histórie a súčasný život Slovákov žijúcich na dolnozemskej rovine, rozprestierajúcej sa na území Maďarska, Rumunska, Srbska a Chorvátska. Tu s názvom Od predkov k potomkom uverejňuje najnovšie ním objavené historické a súčasné skutočnosti, ktoré súvisia so životom Slovákov v uvedených krajinách. Z



*V poradí dvanástu Jančovicovu knižku uviedli do života koncom októbra v Dome Matice slovenskej v Lučenci za účasti milovníkov dobrých kníh a hostí*

ich obsahu vidieť, že autor má túto problematiku nielen naštudovanú, ale že väčšinu materiálu pozoroval, získal a priniesol priamo z dolnozemského terénu. Podstatný obsah druhej časti je vyplnený príkladmi, postrehmi, reportážami a profilmi súčasníkov, ktoré nadväzujú na prvú časť tým, že kým prvé významné osobnosti učili prvých Slovákov usadených na Dolnej zemi vzdelanosti, kultúre, racionálnemu hospodáreniu, generácia, ktorá pod ich vplyvom a ich skoršou zásluhou tam vyrástla, od konca 19. a začiatku 20. storočia, má už svojich vzdelancov a sebavedome si zabezpečuje a riadi svoj národný život, svoju kultúru, sprá-

pre širokú čitateľskú verejnosť, ktorá chce nielen poznať dejiny a život dolnozemských Slovákov, ale môže byť vhodnou učebnicou a článkom pre rôzne stupne škôl na Slovensku a v zahraničí.

Túto v poradí dvanástu Jančovicovu knižku uviedli do života koncom októbra v Dome Matice slovenskej v Lučenci za účasti milovníkov dobrých kníh a hostí. Podujatie sa začalo vystúpením Detského súboru Radosť, ktorý pôsobí pri Folklórnom súbore Ipeľ v Lučenci. Prítomným sa prihovarila a hostí privítala Alena Rezková, riaditeľka Domu MS, ktorá s autorom viedla celý priebeh jeho vystúpenia a besedy s nim. Po jej krátkom predstavení novej knihy, slova sa ujal sám autor, ktorý pútavým štýlom informoval o zámere a podnete, ktoré ho viedli napísať toto dielo. Návštevníci sa z jeho vystúpenia dozvedeli aj o cestách, ktoré za Slovámi na Dolnej zemi podnikol a na miestach prebádal a aké veselé i smutné príhody medzi nimi posthová a aj osobne zažil. Po jeho pôsobivom vystúpení sa prítomným prihovaril Stanislav Muntág, riaditeľ Vydavateľstva Matice slovenskej v Martine, ktorý ocenil dlhoročnú a úspešnú spoluprácu s autorom, prínos jeho kníh pre širokú čitateľskú verejnosť a zaželal mu veľa nových podnetov a tvorivých síl. Následne vyzval riaditeľku Domu MS v Lučenci, aby sa ujala slova i spoločného slávnostného aktu vyprevedenia knihy do života. Knihu poliatu vínom odrody Kadarka, pochádzajúcim z dolnozemskej malokerešskej oblasti, zmienenej v knihe a milými slovami, poslali autorovu najnovšiu knižku v ústrety čitateľom. Vydavateľstvo MS v Martine prinieslo so sebou najnovšiu kolekciu vydavateľstvom vydaných knižiek, a medzi nimi aj Jančovicovu, a tak si ju účastníci vydareného podujatia mohli hneď na mieste zakúpiť.

- JÁN LABÁT,  
foto autor -



*Knihu do života uviedli Alena Rezková, riaditeľka Domu MS v Lučenci spolu so Stanislavom Muntágom, riaditeľom Vydavateľstva Matice slovenskej v Martine*

# Nad Ipľom vznikol už po tretíkrát most z miliónov kvapiek

Už po tretí rok sa na hraničnej rieke Ipel, deliacej Maďarsko a Slovensko na juhu nášho okresu, stretávajú dobrovoľní a profesionálni hasiči z oboch brehov. Podujatie pod názvom Medzinárodné hasičské mosty organizuje Okresný výbor Dobrovoľnej požiarnej ochrany Veľký Krtíš so sídlom v Modrom Kameni. Po predchádzajúcich ročníkoch realizovaných v Seleštanoch v roku 2010 a minulý rok vo Vrbovke bolo v tomto roku rozhodnuté "postaviť" most v Slovenských Ďarmotách.

Príprava prebehla v úzkej spolupráci OV DPO, starostky obce Denisy Árvayovej, hasičov z Balašských Ďarmôt a Őrhalomu, pričom bol vybratý priestor napravo od hraničného mosta. V areáli budovy bývalej colnice, ktorú prepožičali ochotní majiteľ, bola inštalovaná výstava kresieb detí základných škôl z okresu, ale i fotografie a súťažné trofeje dobrovoľných hasičských zborov a hasičských a záchranných zborov z okolitého regiónu bez ohľadu na hranice. Organizátori sa na miesta, kde v minulosti panoval čulý "kontrolný ruch" začali schádzať 12. októbra 2012 v poobedňajších hodinách, aby dokončili prípravu a skontrolovali priestory. Následne dorazili príslušníci účastných DHZ, HaZZ, účinkujúci a hostia. Slávnostné stretnutie otvorila modlitbou hasiča podpredsedníčka OV DPO Anita Galčíková a za organizátorov sa prihovoril Ján Brloš. Na domácej pôde všetkých privítala starostka obce Slovenské Ďarmoty Denisa Árvayová. Prijemným prekvapením bola účasť generálneho sekretára Dobrovoľnej požiarnej ochrany SR Vendelína Horvátha, ktorý hasičom zo Slovenských a Balašských Ďarmôt odovzdal pamätňé medaily. Za profesionálov pozdravil účastníkov riaditeľ Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru V. Krtíš mjr. Ing. Radoslav Bukov. Maďarskú stranu zastupovali veliteľ hasičskej stanice Gábor Tóth a sekretár župného veliteľstva Peter Renner, ktorý v príhovore vyzdvihol spoluprácu ľudí s poslaním zachraňovať životy. Slávnostný ráz podujatiu dodali slová básne mladého autora z B. Ďarmôt, znejúce v doprovide gitary a tóny malých hrušovských heligónkárov. Prítomní boli aj predseda OV DPO Jozef Mihálik, veliteľ OV DPO Pavol Mišt. Svojou účasťou podujatie poctili riaditeľ Krajského riaditeľstva HaZZ B. Bystrica plk. Ing. Dušan Slúka, vedúci odboru dopravy OÚ V. Krtíš Ing. Štefan Tóth, z DHZ Őrhalom

lštván Bene, členovia OV DPO V. Krtíš, predstavitelia DHZ, starostovia Chrastiniec, Balogu nad Ipľom a iných obcí. Samozrejme, domáci organizátori a personál. Po slávnostnom akte sa už prítomní odobrli k Ipľu, kde svoje stanovišťa pripravovali jednotlivé zbory. Na oboch stranách vládol čulý ruch a most sa začal zaplňať divákmi. Najmä tých najmenších potešili a zaujali ukážky činnosti záchranných psov zo združenia Čerház v Maďarsku, ale i možnosť vyskúšať si oživovanie na figuríne. Ako sa má správne spolupracovať ukázali mladí dobrovoľníhasiči z Čeloviec a takisto mladé hasičky pod vedením Jozefa Orema z DHZ Hrušov, pri názornej ukážke spoločného požiarneho útoku s fahaním vody priamo z rieky. Modernú techniku profesionálov z Modrého Kameňa a dobrovoľníkov z Príbeliec, Želoviec a Hrušova si so záujmom pozreli všetky generácie. Na oboch stranách rieky sa pomaly začínali zapalovať prvé svetlá a v tomto prostredí nezvyčajnom ruchu sa skúšali striekačky. Koordináciu rozmiestnenia a činnosti zložiek mal na starosti DHZ Hrušov s veliteľom Jánom Benkom a Jozefom Bendikom. Pre zlepšenie efektu sa k jednotkám z B. Ďarmôt pridali DHZ Záhorce pod vedením Pavla Macka a z Opatovskej Novej Vsi s Gabrielom Kevežďim.

Zo slovenskej strany boli v plnej pripravenosti DHZ Príbelce, Želovce a Čelovce, ktorým velili Marian Tomaškin, Miroslav Obertin a Bc. Dušan Slúka. Na okolie padla tma a sirény z Vangelisovej melódie odštartovali svoje „sestry“ a majáky na kabinách červených vozidiel. Zvýšené otáčky a rachot čerpadiel boli predzvesťou vystreknutých prúdov vody z protíľahých brehov a lúče svetiel sa odrážali na miliónoch kvapiek vody z rieky, ktorá rozdeľuje a zároveň v túto chvíľu spája dve krajiny, dva národy. Je to aj preto, že to majú v réžii ľudia, ktorých poslaním je chrániť životy a majetok ostatných, pomáhať pri nešťastiach, byť vždy tam, kde je to najviac potrebné. Prúdy z jednej i druhej strany sa vo svetle

reflektorov vo vzduchu spájajú a vytvárajú spoločný živý oblúk. V niektorých momentoch akoby tvoril časť točiaceho sa kolesa, inokedy vodnú oponu. Šumenie vody zaniká v hukote striekačiek. Rachot motorov akoby umocňoval atmosféru a hudba z reproduktorov bola len príjemným podmazom. Jej tóny sa prebíjali do popredia spolu s praskajúcim ohňom tentoraz len vaty, až vtedy, keď sa otáčky znížili a s nimi aj vodné oblúky. Bez strojov to jednoducho nejde a nejde to najmä bez ľudí, ktorí túto scéneriu vytvorili. Organizátori, hostia, účastníci i diváci. Tí sa napokon stretli opäť v "teple" colnice aby pokračovali neformálnym posedením a pri rozhovoroch hlavne na hasičskú tému. Aj keď tentoraz išlo skôr o spoločenskú stránku akcie, spojilo sa príjemné s užitočným, pretože sa vyskúšali stroje, materiál a ľudia, akoby v priamom nasadení.

Aj keď do budúcnosti je čo upravovať k lepšiemu, akcia dopadla dobre a patrí sa poďakovať všetkým zúčastneným subjektom. Obecnej samospráve Slovenské Ďarmoty a zamestnancom za skvele vytvorenú atmosféru a pohostenie, Banskobystrickému samosprávnemu kraju za finančnú pomoc, spoluorganizátorom z Maďarska, spolupracujúcim DHZ z jednotlivých obcí, HaZZ, členom predsedníctva OV DPO, Obci Hrušov za osvetľovaciu a ozvučovaciu techniku s obsluhou Anton Brloš, Peter Augustín a Viliam Mihálik, účinkujúcim v programoch a ukážkach, majiteľom za priestory, za pomoc Jozefovi Šiketovi, Matici slovenskej, redakcii Pokrok za mediálnu spoluprácu a ostatným, ktorí sa pričínili k zdarnému priebehu podujatia. Po Seleštanoch a Vrbovke vznikol v Slovenských a Balašských Ďarmotách tretí most. Síce trochu iný ako tie kamenné, železné, drevené či betónové, ale o to zaujímavejší a krajší. Či a kde bude ďalší, necháme na osud...a hlavne na ochotných a akcieschopných ľudí.

- JÁN BRLOŠ -



Príhovoru sa ujal za domácich hostiteľov Ján Brloš (na hornej fotografii vľavo) a po ňom všetkých pozval na prehliadku techniky a ukážok hasičskej práce a program vyvrcholil úchvatným vodným mostom cez rieku Ipel





# Detská tvár Pokroku 2012

Milí rodičia, starí a krstní rodičia malých detičiek. Na vaše pranie sme znova vyhlásili nový ročník obľúbenej súťaže **DETSKÁ TVÁR POKROKU 2012**. Pravidlá súťaže sú nasledovné: Do redakcie nám prineste čo najkvalitnejšiu fotografiu vášho dieťaťa, jeho meno a vek a jeho krátku charakteristiku - aké je vaše dieťa, čím je výnimočné, čo má rado a čo nie a s čím sa najradšej hráva. Nezapudnite pripojiť písomný súhlas o zverejnení ich fotografie. Môžete využiť aj elektronickú poštu a všetky údaje spolu s fotografiou pošlite na e-mail: [inzercia.pokrok@stonline.sk](mailto:inzercia.pokrok@stonline.sk). Pripojte samozrejme aj telefonický kontakt. Detičky budú súťažiť v dvoch kategóriách od 0 - 3 rokov a od 3 - 6 rokov. O malých víťazoch rozhodnete vy svojimi hlasmi, teda počtom zaslaných kupónov. Prvé tri deti v oboch kategóriách, ktorým zašlete najviac kupónov, získajú od redakcie pekné darčeky.



KUPÓN č. 2  
**EVKA ĎÖRDÍKOVÁ**  
Veková kategória:  
0 - 3 rokov



V tomto čísle Pokroku vám radi predstavíme **EVKU ĎÖRDÍKOVÚ** z Veľkej Čalomije, ktorá 11.9., oslávila ročik. Evka je malá neposedná nezbednica, ktorá zamestná celú rodinu. Všetko chce vždy vedieť a zo všetkého sa najradšej hojdá. Keďže Evka prednedávnom objavila svoje nožky, musia s ňou všade chodiť. :-) Zo zvieratiek sa jej najviac páčia prasiatka, kuriatka a zajačiky, na ktoré sa vie svojimi zvedavými očkami dlho pozerať. Evkiny rodičia Tibor a Katka majú zo svojej dcéry veľkú radosť. Ako sa ocko Tibor u nás v redakcii pochválil: „Ak Pán Boh dá, možno Evke pribudne súrodenec.“

Milí čitatelia, posielajte kupóny svojim rateľstiam v súťaži **DETSKÁ TVÁR POKROKU**. Vystrihnite kupón s číslom dieťaťa, ktoré si získalo vaše sympatie a pošlite na adresu redakcie. V prípade, že pošlete viacej kupónov, stačí ich nalepiť na jeden papier a poslať v obálke poštou alebo doniesť osobne v obálke (ušetríte na poštovnom). O malých víťazoch rozhodnete vy, svojimi hlasmi, teda počtom zaslaných kupónov.

## Nad Širákovom lietali pestrofarebné šarkany

Uprostred jesene plnej farebného lístia sa pod vedením učiteliek miestnej MŠ Margita Mäsiarovej a ZŠ Mgr. Anikó Tóthovej na malom kopci za obcou Širákov konala "šarkaniáda", na ktorej sa zúčastnili detičky plné očakávania, koho šarkan vyššie vyletí. Žiaľ, tento deň sa im viektor trošku obrátil chrbtom, a tak si púšťanie šarkanov užili aj rodičia, ktorí museli behať hore - dole kopcom, aby im šarkany lietali. Aj keď sa šarkanom tohto roku trošku nedarilo, vôbec nevaďí. Nie každý musí lietať vysoko, veď šarkan je vtedy najkrajší, keď poteší detské srdiečko a to sa v Širákovke podarilo. Deti si toto veselé predpoludnie do sýta užili a tešia sa na šarkany o rok.

- KATARÍNA DOVIČINOVÁ -



## Jubilanti v klube oslavovali

Každý štvrtok si pripravujú oslávenci, ktorí majú okrúhle výročie spoločenské posedenie v Klube dôchodcov. Aj v mesiaci venovanom úcte k starším si štyri jubilantky Gitka Gajdošíková, Oľga Rebrošová, Lýdia Kóšová a Mária Liptáková posedeli so známymi z klubu v pondelok 23.10. pri malom občerstvení, ktoré pre nich pripravili. Po gratulácii od vedúcej klubu Táni Kuchtovej a predsedu Mestskej organizácie Jednoty dôchodcov na Slovensku Ing. Emila Šišku, sa rozprúdila čulá zábava. Oslávnenkyne a ich hostia sa dobre zabávali a krátke, ale o to srdečnejšie posedenie sa končilo spoločným spevom ľudových pesničiek, ktorých dôchodcovia majú v pamäti veľké zásoby.

-P.G.-



Jubilujúce členky Klubu dôchodcov sa medzi svojimi priateľmi dobre cítili - zľava O. Rebrošová, M. Liptáková, I. Kóšová a M. Gajdošíková.

# Aj v Neninciach si uctili seniorov

Tretí októbrový štvrtkový podvečer zorganizoval Obecný úrad v Neninciach šiesty ročník stretnutia s tunajšími dôchodcami. Z 280 pozvaných prijalo pozvanie 180, ktorých na úvod pozdravil básňou Máté Török. Žiaci ZŠ krátkym recitačným a tanečným pásmom potešili srdcia prítomných. Starosta obce Zoltán Kuzma, vo svojom slávnostnom príhovore vyzdvihol prácu vykonanú pre ďalšie generácie, zdôraznil nutnosť lásky a úcty k starším, ako aj povinnosť mladšej generácie vážiť si a ctíť tradície a zachovávať ich pre budúcnosť.

Prítomným, ktorým už čas postriebri vlasmi a do tváre vpísal prežitú šťastnú aj ťažšiu roky, zaželal zdravie aj do tých ďalších, aby v kruhu svojich rodín, prežívame pokojnú a dôstojnú starobu. Pripomenul, že je to dôležité zvlášť v dnešných ťažkých časoch, keď sa v kríze zmietajú nielen celé štáty ale aj tá najmenšia bunka spoločnosti - rodina - je ňou veľmi poznačená. Ako symbol vďaky dostal každý prítomný kvetinu a pani Marike Čipkárovcovej, ktorá v tento deň oslávila svoje narodeniny odovzdal starosta kyticu.

Potom nasledoval hudobný kultúrny program, v ktorom vystúpili amatérski speváci ľudových piesní zo Žitného ostrova, Lórinz Roland a Katalin Bús, pod taktovkou cigánskej kapely z Balašských Dármôt. Srdcia všetkých prítomných Nenincanov potešil aj neninský folklórny spevokol. Celým podujatím sprevádzala moderátorka Terka Törökóvá. Po kultúrnom programe nasledovala chutná večera, sladké a slané dobroty, ovocie ale aj pohárik lahodného neninského vína,

Kultúrnym pásmom potešili prítomných deti z tunajšej školy



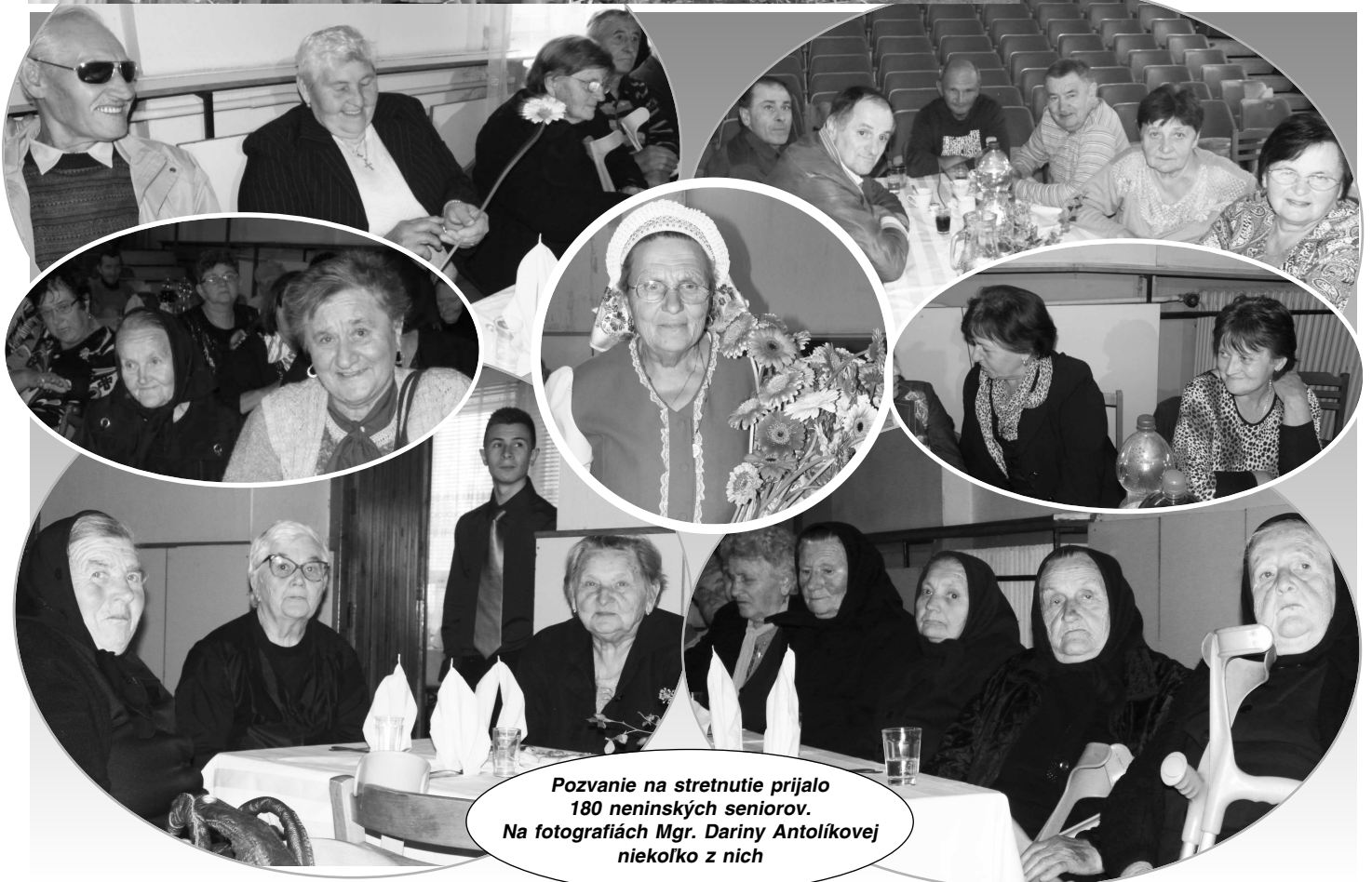
**Zoltán Kuzma, starosta Neninciac, zdôraznil nutnosť lásky a úcty k starším**



ktorý pri počúvaní cigánskej muziky u-mocnil slávnostnú chvíľu večera.

Po večeri vystúpili našim srdciam blízki neninskí gitaristi, bez ktorých by sa nemohla uskutočniť táto milá udalosť, pretože si ich naši občania nesmierne vážia, nielen za ich kvalitu, ale aj za to, že už 20 rokov zachovávajú tradíciu citarovej hudby v obci. Starosta obce i zastupiteľstvo je vďačné za pomoc pri organizovaní posedenia Zsófi Balkovej, predsedníčky MO Csemadok-u v Neninciach za prípravu kultúrneho programu, učiteľom, žiakom, kuchárkam ZS, pracovníčkam Obecného úradu i všetkým ostatným, ktorí sa pričínili o príjemný priebeh tohto milého podujatia. Veľká vďaka patrí však aj našim skôr narodeným spoluobčanom, a to nielen v mesiaci úcty k starším, ale každý deň. Vážime si vás, aj prácu, ktorú ste pre svoje rodiny, spoločnosť aj našu obec vykonali a ďakujeme vám za to všetko.

- MR -



**Pozvanie na stretnutie prijalo 180 neninských seniorov. Na fotografiách Mgr. Dariny Antolíkovej niekoľko z nich**





## Projekt Comenius finančne podporovaný EÚ



# Merhaba, Antalya!

V dňoch 28.9. - 5.10.2012 sa žiaci zo ZŠ Hrušov už tretíkrát stretli so svojimi zahraničnými kamarátmi, tentokrát vo vysnívanej Antályi v Turecku. Žiaci z Nemecka, Rakúska, Rumunska, Grécka a Turecka, ktorí už druhý rok spolupracujú s deťmi z hrušovskej základnej školy v rámci projektu Comenius, prezentovali tu svoju krajinu na tému: TRADIČNÉ JEDLÁ.

Oduševnenie, radosť a príjemné spomienky z Hontianskej parády 2012 ešte v nás nestihli ani úplne doznieť a už sme sa intenzívne pripravovali na ďalšie Comenius-stretnutie do Antalye. Keďže žiaci mali prezentovať naše tradičné jedlá, podľa plánu projektu sa tieto museli najprv naučiť variť od svojich starých mám, svoje skúsenosti spracovať do Power-Pointovej prezentácie a samozrejme, zručnosti vo varení aj vyskúšať.

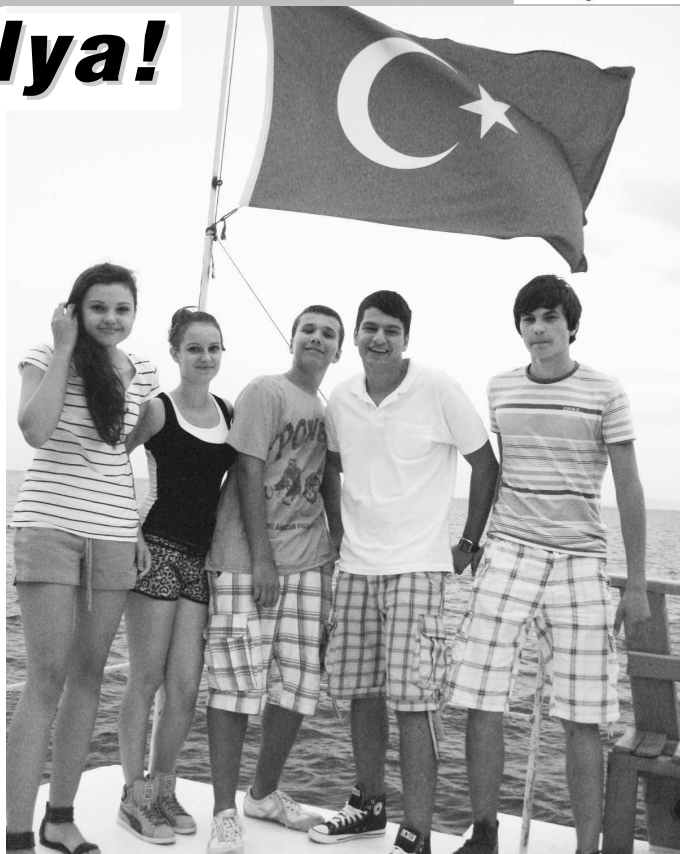
Vzrušenie z cesty bolo vystupňované aj tým, že pre viacerých táto cesta znamenala prvý let lietadlom. A vidieť našu planétu z takej výšky prvýkrát, patrí nepochybne k silným zážitkom.

Po prilete do Antalye sme mali takmer celý deň voľný, kým popriletali ostatní partneri. Tento čas sme využili na spoznávanie najbližšieho okolia. Po prechádzke sme si sadli na obed do reštaurácie, ktorá bola na útese visiacom nad morom. Ochutnali sme miestnu špecialitu "pide" (tenučké na platni pečené chlebové cesto) plnené rôznymi plnkami - špenátom, syrom, mäsom, zemiakmi a sladkú so sezamovými semiačkami - chutila výborne. Keďže sa táto špecialita pripravovala pred našimi očami, Adriana vyskúšala, (aby sme sa pridržovali témy stretnutia:), vyvalkanie cesta podľa návodu a priamej ukážky Turkyne, ktorá túto špecialitu v reštaurácii pripravovala priamo vonku pod palmami. Popoludní sme obdivovali lákavý tovar na obrovskom bazári mesta.

Posledného septembra teplomer síce ukazoval 32°C, ale my sme sa so záujmom zoznamovali s mesom, teraz už pod odborným výk-

dom. Prešli sme staré mesto - centrum, pristavili sme sa pri hradbách z čias rímskej ríše - pri Hadriánovej bráne, pokračovali hlavnou ulicou do nádherného mestského parku, ktorý končí výhľadkovou terasou na celú Antalyu a na prístav, zišli sme do prístavu a odtiaľ do centra mesta k mešite.

Popoludní sme nakupovali ingrediencie na našu vrcholnú aktivitu: varenie. Náš turecký koordinátor nám pomáhal pri výbere potravín, lebo nápisy nám veľa neprezradili. Pondelok sa začal prehliadkou školy, ktorá sa nám všetkým veľmi páčila - nová budova, najmodernejšie vybavená. Pre nás bola novota šachová trieda, kde sa prváci povinne musia naučiť hrať šach, lebo to rozvíja logické myslenie, miestnosť, kde sa učí dramatická výchova, ďalšia, kde sa tancuje a úplnou samozrejmosťou je obrovský ba-



Žiaci zo ZŠ Hrušov sa už tretíkrát stretli so svojimi zahraničnými kamarátmi, tentokrát vo vysnívanej Antályi v Turecku.



Adriana si vyskúšala vyvalkanie cesta na pide podľa návodu a priamej ukážky Turkyne



Príjemný večerný relax po západe slnka

zén. Žiaci vo vyšších ročníkoch ZŠ majú denne 9-10 hodín, končia popoludní o pol šiestej a potom ešte idú na doučovanie z predmetov, ktoré im až tak nejdú. "Maturujú" (majú skúšky) zo všetkých predmetov a po ukončení gymnázia aktívne ovládajú tri svetové jazyky! Ku škole patrí veľká záhrada pre najmenších-škôlkárov, kde sa "prechádzajú" zvieratká zo sady v životnej veľkosti (slon, žirafa,...) ale aj ozajstné živé -napr. sliepky, zajačiky...Naši chlapi zaslú nad perfektným futbalovým, tenisovým, volejbalovým a basketbalovým ihriskom. Škola je súkromnou ustanovizňou, rodičia platia školné 1000,- eur mesačne! Škola má tento rok 1800

žiacov od škôlky po maturitný ročník.

Po prehliadke školy sme sa sústredili v jedálni školy, ktorá nám v tento deň bola daná k dispozícii. Žiaci školy mali obed - grilovačku vonku v záhradách, údajne sa na to veľmi tešili. Do kuchyne sme mohli vstúpiť len v hygienických prezúvkach a bielych hygienických čiapkach. Každý krajine bol pridelený jeden pracovný stôl a jeden obrovský plynový sporák. Vybrali sme si nádoby, ktoré sme pri varení potrebovali a maratón varenia sa mohol začať. Od domácej školy sme mali pomoc vo forme jedného pracovníka, ktorý len umýval riad a ďalší dvaja nám pomáhali, keď sme niečo potrebovali. Všetci žiaci sa s veľkým oduševnením pustili do roboty, postupne sa však pridávali aj učiteľia, lebo nadšenie bolo ozaj nákazlivé. Bolo to super! V jednej miestnosti varilo 40 žiakov a učiteľov! A počuť bolo rôzne reči, žiaci si navzájom pomáhali, požičiavali nástroje. Po dvoch hodinách sa začali ukazovať prvé výsledky prác. Do troch hodín bolo navarené aj prestreté! Stoly esteticky upravené, jedlo rozvonievalo!

Prvým návštevníkom medzinárodnej kuchyne bol riaditeľ školy s učiteľmi cudzích jazykov. Po nich sa pridali všetci do ochutnávania národných špecialít. Všetko bolo veľmi chutné, dobré a lákavé. Aj keď sme už boli najedení, nedalo nám,

(Pokračovanie na ďalšej strane)

*(Dokončenie z predchádzajúcej strany)*

aby sme aspoň za vidličku alebo lyžičku neochutnali, na čo nám už neostalo "miesta": Postupne prišli aj tureckí žiaci, rozprávali sa s našimi a pritom ochutnávali špeciality, zloženie ktorých im naši žiaci komentovali.

Ďalšie dni boli venované spoznávaniu okolia Antálye. Uchvátili nás vodopády v Kurşumlu - nádherná príroda: pomedzi jaskynné útroby sa predierala voda a padala do hĺbky, my sme sa prechádzali poza padajúcu vodu, čo bol ojedinelý a nezabudnuteľný zážitok.

V Aspendose sme navštívili zachovalý amfiteáter z čias Rímskej ríše a odkryté hradné múry okolo neho. Phasilis je asi na hodinu jazdy autobusom od Antalye. Je to starý antický prístav, ktorý rozkvitav pred viac ako 2000 rokmi a údajne aj Alexander Veľký tu strávil jednu zimu (334-333 pred Kristom), aby nabral nové sily. V zrúcaninách je dobre zachovalé divadlo- amfiteáter, ale už ťažšie rozoznať trhovisko s otrokmi, súd, kúpele, Hadrianovu bránu. Po prehliadke sme sa všetci tešili na kúpanie, lebo byť v Turecku a nekúpať sa, keď teplomer ukazuje 30-33°C a voda má 28-29°C, by bolo neodpušiteľné. V zátoke Phaselisu sa nám voda zdala ešte teplejšia, lebo sme v nej vydržali len tak polihovať a užívať si ju.

Po kúpeli sme sa tešili na "roňic-

ku večeru" v Çakirlar - stoluje sa v takých drevených stavbách na kolíkoch asi v metrovej výške, kde treba vyjsť po obyčajných drevených schodíkoch bosí, lebo "miestnosť" je celá pokrytá kobercami, stolík je nízky sotva 20 cm. Sedí sa len na vankúšikoch v "tureckom sede". Kto má ťažkosti s kolennými kĺbmi - tu má skutočne problém pretrpieť celé stolovanie. Predjedlo na okrúhlej veľkej miske: veľké vlašské orechy, med, marmeláda, olivy -modré aj zelené, dva druhy syr a sušené ovocie. Na veľkom tanieri potom priniesli zeleninu: paradajky a papriku, na ďalšom tanieriku maslo a hned

za tým čerstvo pečený turecký chlieb, voňavý mäkký...chutil nám výborne. Po chlebíku sme si pochutnávali na tradičnom pide, ktoré sme už po troch dňoch veľmi dobre poznali. Večeru sme zapili. Čím? No predsa tureckým čajom, ktorý bol predsa len iný ako robievame doma. Bol predovšetkým veľmi silný a bez citrónu.

Plavba loďou z prístavu Yatlimanhaven po pláž Lara poskytla jedinečný pohľad z mora na Antalyu a na padajúci vodopád do mora.

Aj posledný deň pobytu sme sa ešte tešili na niečo. Pretože všetky

významné stavby Turecka nemôžeme vidieť, náš koordinátor nám pripravil malú prehliadku týchto skvostov v "Ministry". Na chvíľu sme sa mohli cítiť ako obri a obdivovať tieto stavby akoby z vtáčej perspektívy. Tešili sme sa na túto prehliadku, lebo, kedy sa mi dostaneme do Istanbulu, Ankary, Efesu, Myri...?!

Ako hodnotíme stretnutie? Za všetko hovoria slová žiačky Adriany Gulovej:"... Počas tohto pobytu sme sa dozvedeli viac o histórii ale aj náboženstve Turecka a Antálye, videli sme historické pamiatky a prírodné javy v podobe vodopádov, a spoznali sme samotné mesto Antálya, vyskúšali sme si tradičné jedlá našich partnerských krajín a spoznali nových kamarátov. Mne osobne sa najviac páčili vodopády, Aspendos a celý pondelok s návštevou školy. A nezabudli sme sa ani naučiť zopár tureckých slov (Merhaba = ahoj, dobrý deň, tešekkür ederim = ďakujem, ek mek = chlieb, iyi akşamlar = dobrý večer, iyi geceler = dobrú noc,...), a zároveň sme si precvičili angličtinu a aj ruštinu. Tento projekt a pobyt v Antályi hodnotím veľmi pozitívne, program sme mali veľmi pestrý a zaujímavý. Odchádzali sme s novými zážitkami, múdrejší a opálení.

Dovidenia, Antalya! Budeme dlho spomínať na krásne chvíle strávené spolu s našimi Comenius-priateľmi! - Mgr. MÁRIA ZOLCEROVÁ koordinátorka projektu -



*Hrušovčania v plnej kuchárskej „zbroji“*

**SOLÁRIUM**  
KATARÍNA CSUDAYOVÁ  
Nám. A. H. Škultétyho 7  
(pri Tiwe), V. Krtíš

• SOLÁRIUM + VIBRASYSTEM  
• SOLÁRNA KOZMETIKA  
• SAMOOPALŔOVACIE NÁSTREKY

Objednávky: 0915 868 278

**MAAX CLUB**  
Slovenské Kľačany  
EXTRA PODUJATIE

**VIDEO OLDIES SHOW TIME**  
video hits 1980 - 2012 Marosh Dj

**9. november** Piatek  
Vstupné 3 euro, nad 30 Km 0,30 eura.

Tretia a zároveň posledná video oldies v tomto roku 2012.  
Tak si to nenechaj újsť!!!

[www.VKcentrum.sk](http://www.VKcentrum.sk)

**Obec OBECKOV 991 05 Obeckov č.s.165**

vypisuje výberové konanie na obsadenie pracovnej pozície  
**RIADITEĽ / -KA/ MATERSKEJ ŠKOLY**  
V OBCI OBECKOV č.s.165

v zmysle zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a v školskej samospráve v znení neskorších predpisov v súlade s § 11 písm. k, zákona č.369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a § 5 zák. č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme. Termín a miesto podania prihlášky: 23.11.2012, OcÚ Obeckov, 991 05 Obeckov č.s.165

**KVALIFIKAČNÉ PREDPOKLADY:**

- Vzdelanie podľa vyhlášky MŠ SR č. 41/1996 Z. z. o odbornej pedagogickej spôsobilosti v znení neskorších predpisov pre príslušný druh a typ školy.

**ĎALŠIE PODMIENKY:**

- Najmenej 5 rokov pedagogickej praxe,
- morálna bezúhonnosť (preukazuje sa odpisom z registra trestov nie starším ako 3 mesiace),
- skúsenosť s riadením kolektívu,
- znalosť právnych, ekonomických a bezpečnostných predpisov.

**POŽADOVANÉ DOKLADY:**

- Písomná prihláška do výberového konania,
- profesijný životopis,
- doklady o dosiahnutom stupni vzdelania a praxi,
- odpis z registra trestov nie starší ako tri mesiace,
- návrh koncepcie rozvoja materskej školy.

Prihlášky uchádzačov, ktoré nebudú obsahovať požadované doklady, nebudú vo výberovom konaní akceptované. Prihlášky treba posielať na adresu: Obec Obeckov, 991 05 Obeckov č.s. 165, najneskôr do 23.11.2012 v zalepenej obálke. Obálku označte heslom: " Výberové konanie - riaditeľ/ -ka / MŠ "



# S pochopením vnímajú potreby a túžby svojich klientov

Na svete žije oproti minulosti oveľa viac starých ľudí. Aby staroba nepredstavovala bolesť a choroby, smútok zo samoty a strach z budúcnosti, je dôležité motivovať starších ľudí k rôznym aktivitám a činnostiam. Toto veľmi dobre vedia sociálni a zdravotnícki pracovníci v Domove dôchodcov a domove sociálnych služieb (ďalej len DD a DSS) vo Veľkom Kríši, ktorí podporujú pracovné, edukačné, terapeutické, voľnočasové a rehabilitačné aktivity svojich klientov.

## Domovácky jarmok s hudbou a dobrotami

DD a DSS vo V. Kríši v rámci mesiaca Úcty k starším pripravil 19.10. vydané podujatie, ktoré dostalo názov Domovácky jarmok. Myšlienka vznikla z priania obyvateľov zariadenia, ktorí nemôžu jarmoky navštevovať, pretože im to ich zdravotný stav nedovoľuje. Na nultom ročníku Domováckeho jarmoku sa podieľali najmä pracovníci sociálne - zdravotného úseku. Pre svojich obyvateľov pripravili rôzne výrobky z jesenných plodov a vytvorili atmosféru, aká býva na tradičných jarmokoch. Vonku sa varil guláš z diviny, piekla haruľa, gaštaný, pripravovali pečené jablká, podával sladký mušt a bolo tu možné kúpiť si za symbolickú cenu rôzne výrobky, ktoré zhotovili šikovné ruky obyvateľov. Na predaj boli vankúše, tašky z látky, puzdrá na telefóny, drevené obrázky, sklenené fľaše s maľovanými obrázkami a iné výrobky. Obyvateľov domova prišli potešiť spevom a tancom dievčatá a chlapci z folklórného súboru Kríšanček, v popoludňajších hodinách ich navštívili misionári. V spoločnosti seniorov, ktorým skrehnuté telá ohrialo jesenné slniečko, sa dobre cítili aj predsedníčka Okresnej jednoty dôchodcov Slovenska Mgr. Mária Hroncová, ako aj hostia z MsÚ Veľký Kríš Mgr. Ľudovít Filický, Mgr. Erika Grega a riaditeľka MsKS vo V. Kríši Mgr. Zuzana Brauneštinová.

**Staručkým a ťažko chorým klientom sa venuje 67 pracovníkov**  
*"Do budúcnosti chceme, aby sa jarmok niesol v honosnejšom duchu. Prezentovali by sme na ňom výrobky klientov nášho zariadenia, pozvali predstaviteľov inštitúcií a organizácií z okresu Veľký Kríš"* - informovala nás Mgr. Júlia Černajová, riaditeľka DD a DSS vo V. Kríši, ktorá do tejto funkcie nastúpila v novembri 2011. DD a DSS vo V. Kríši má kapacitu pre 142 klientov. Z toho 52 miest je určených pre klientov domova dô-

chodcov a 90 miest pre klientov domova sociálnych služieb. **"V súčasnosti poskytujeme sociálnu službu 128 klientom. V zariadení pracuje 67 pracovníkov, z toho 38 kvalifikovaných pracovníkov na sociálne - zdravotnom úseku, ktorí pracujú v priamom kontakte s klientom. Sú to sociálni pracovníci, inštruktori sociálnej rehabilitácie, pracovný a sociálny terapeut, zdravotnícky personál - sestry a opatrovatelia. Na prevádzkovo-technickom úseku pracuje 24 zamestnancov, ktorí zabezpečujú v zariadení najmä obslužné činnosti, súvisiace so stravovaním, upratovaním, práním a žehlením prádla, ako aj s údržbou budovy počas celého roku. Na úseku riaditeľky pracujú piati zamestnanci, ktorí vykonávajú účtovnú, personálnu a mzdovú agendu zariadenia."**

## Pracovná terapia im spestrí všedné dni

DD a DSS vo V. Kríši zabezpečuje voľnočasové aktivity formou záujmových skupín, v ktorých klienti môžu (na základe vlastného dobrovoľného rozhodnutia) aktívne pracovať, alebo môžu byť pasívnymi konzumentmi výsledkov ich činnosti. Viac vysvetlili riaditeľka Mgr. Júlia Černajová a Mgr. Gabriela Bírová - vedúca SZÚ: **"V našom zariadení máme terapeutickú miestnosť, v ktorej sa konajú rôzne aktivity s klientami. V krajčírskych**

**dielni šijú tašky a vankúše, v drevárskej dielni naši klienti pod vedením pracovníčok sociálno - zdravotného úseku vyrábajú rôzne výrobky, väčšinou maľujú na sklo a drevené doštičky. Krajčírka dielňa je otvorená každý deň od 13.00 do 15.00 hodiny, drevárska a kreatívna dielňa sú otvorené takmer denne a pracuje sa v nich v dopoludňajších hodinách. Plánujeme túto činnosť rozšíriť. Naším ľuďom takáto činnosť veľmi pomáha, keďže ich dni v domove sú stereotypné. Sú radi, keď sa môžu zapojiť do nejakej aktivity a ukázať, čo vedia a môžu preukázať skúsenosti zo svojho života."**

## Privítajú dobrovoľníkov

A aj za týmto účelom založili

Občianske združenie PRIJATIE A PODPORA. **"Naše OZ bolo založené na podporu práce v prospech prijímateľov sociálnej služby v DD a DSS vo V. Kríši. Cieľom združenia je na báze filantropie (nezištný akt poskytovania peňazí, vecí, služieb alebo času na verejnoprospešné účely), altruizmu (ochota jednotlivca obetovať časť svojho pohodlia v prospech spoločnosti) a dobrovoľníctva združovať občanov so zdravotným postihnutím, ich rodinných príslušníkov a príbuzných, ako aj ďalších, ktorí majú záujem o spoluprácu s DD a DSS vo V. Kríši. Chceme podporovať prijímateľov sociálnych služieb v DD a DSS vo V. Kríši v aktivitách a činnostiach, ktoré im umožňujú návrat do pôvodného rodinného prostredia, príp., poskytovanie iných druhov sociálnych služieb,"** - zdôraznila Mgr. Júlia Černajová, ktorú sociálna práca s ľuďmi v tomto zariadení obohatuje, pretože ako povedala, seniori dokážu pomáhať nám takisto, ako my pomáhame im a obohacujú náš život svojimi skúsenosťami a životnými zážitkami.

- Text a foto: EDITA DEBNÁROVÁ -



Kúpiť bolo možné nielen vkusné, ale aj praktické výrobky



Lúče jesenného slnka si vychutnali všetci, ktorí na jarmok prišli



Atmosféru Domováckeho jarmoku si užili obyvatelia a pracovníci DD a DSS spolu s riaditeľkou Mgr. Júliou Černajovou (piata zľava hore)